

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/71/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720201347
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3720201347.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcov: 1/ T., 2/ L. oboch právne zastúpených Y., proti žalovanému: T., zastúpenému advokátskou kanceláriou I., za účasti intervenienta na strane žalovaného: W., zastúpeného advokátom Y., o zaplatenie 7.150,88 Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 12. mája 2022, č. k. 5C/14/2020-219, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti - vo výroku VI. o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovia 1/ a 2/ **m a j ú** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie v časti o zaplatenie 164,17 Eur, žalovanému uložil zaplatiť výrokom II. žalobkyni 1/ sumu vo výške 1.037,37 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom III. žalobcovi 2/ sumu vo výške 12,10 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom IV. žalobkyni 1/ a žalobcovi 2/ sumu vo výške 1.586,10 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom V. vo zvyšku žalobu zamietol, výrokom VI. žalovanému a intervenientovi náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ sa pôvodne podanou žalobou domáhali proti žalovanému náhrady vecnej škody a nákladov spojených s liečením vo výške 7.150,88 Eur. Žalobca 2/ sa zároveň domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- Eur. Zastavenie konania v časti o zaplatenie 164,17 Eur, ktorou si uplatnili náhradu nákladov na nákup liečiv a výživových doplnkov, zdravotníckeho materiálu, bolo spôsobené späťvzatím žaloby žalobcami čiastočne z dôvodu, že po podaní žaloby intervenient plnil na úhradu liečiv sumu 114,57 Eur a vo zvyšnej časti 49,60 Eur z dôvodu, že na úhrade tejto sumy ďalej netrvali. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. V konaní bolo nesporné, že dňa 23.05.2018 v dôsledku dopravnej nehody, ktorú zavinil žalovaný, žalobkyňa 1/ utrpela ako spolujazdkyňa vo vozidle U. N. úraz - tržnú ranu na čele, otvorenú zlomeninu ľavého členka s vykĺbením ľavej nohy do vonkajšej strany, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť s obmedzením v obvyklom spôsobe života od 23.05.2018 v trvaní najmenej po dobu 6-8 týždňov, spočívajúcom v hospitalizácii s operačným spôsobom liečby, v bolestivosti zranení, v sťažení hygieny a v obmedzení pohyblivosti a žalobca 2/ ako vodič pri dopravnej nehode utrpel pomliaždenie a natiiahnutie krčnej a driekovej časti chrbtice, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť s obmedzením v obvyklom spôsobe života od 23.05.2018 v trvaní 8-10 dní, spočívajúcom v bolestivosti zranení a v obmedzení pohyblivosti, za čo bol žalovaný rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/88/2018-227 zo dňa 21.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.12.2018, uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157

ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zák, teda z nedbanlivosti jej spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol predchádzajúcim rozsudkom zo dňa 09.12.2020 č.k. 5C/14/2020-110, ktorým vo výroku I. konanie v časti o zaplatenie 91,40 Eur zastavil, vo výroku II. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 1/ a žalobcovi 2/ sumu vo výške 195,70 Eur, vo výroku III. rozhodol, že žalovaný a intervenient majú voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92 %, ktorú náhradu trov konania sú žalobcovia povinní zaplatiť žalovanému a intervenientovi do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania. Proti citovanému rozsudku, čo do výroku II, III, IV, V a VI žalobcovia podali odvolanie, v dôsledku ktorého Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 29.9.2021 č.k. 27Co/34/2021-158 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach - vo výroku IV., ktorým bola uložená povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 2/ nemajetkovú ujmu vo výške 1.700,- Eur, vo výroku VI. v časti, ktorou bola nad rámec priznanej nemajetkovej ujmy žaloba o jej náhradu zamietnutá a v súvisiacom výroku V., ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov konania medzi stranami sporu, vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy potvrdil. Rozsudok súdu prvej inštancie v zostávajúcich napadnutých častiach - vo zvyšnom zamietajúcom výroku VI. (s výnimkou zamietnutia nároku na náhradu škody 2.000,- Eur vzniknutej v dôsledku zakúpenia vozidla U.), vo vyhovujúcom výroku II., ktorým bola uložená povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcom sumu 195,- Eur a v súvisiacom výroku III. o trovách konania medzi stranami sporu vzťahujúcemu sa k zostávajúcim nárokom (nad rámec trov spojených s nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy) zrušil a v tomto rozsahu vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie. Po rozhodnutí odvolacieho súdu zostal predmetom sporu nárok na náhradu vecnej (majetkovej) škody vo výške 5.059,48 Eur, a to titulom uplatnených cestovných náhrad 3.149,36 Eur, nákladov za prenájom rehabilitačného prístroja 745,50 Eur, nákladov na kúpu polohovacej postele 800,- Eur, madla 4,75 Eur, liečiv 164,17 Eur, nákladov na zakúpenie nočných košiel 180,70 Eur. Zastavenie konania v časti o zaplatenie 164,17 Eur, ktorou si uplatnili náhradu nákladov na nákup liečiv a výživových doplnkov, zdravotníckeho materiálu bolo spôsobené späťvzatím žaloby žalobcami v časti z dôvodu, že po podaní žaloby intervenient plnil na úhradu liečiv sumu 114,57 Eur a vo zvyšnej časti 49,60 Eur z dôvodu, že na úhrade tejto sumy ďalej netrvali. V zostávajúcej časti uplatneného nároku súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 256 ods.1 CSP a § 257 CSP. Žalobkyňa 1/ sa domáhala zaplatenia sumy 7.150,88 Eur, pričom úspešná bola čo do sumy 2.829,44 Eur (späťvzatie sumy 91,40 Eur a 114,57 Eur z dôvodu úhrady v priebehu konania, čo predstavuje jej procesný úspech + priznaná istina 2.623,47 Eur), čo predstavuje jej úspech v rozsahu 39,57% a neúspech 60,43 %. Žalobca 2/ sa domáhal zaplatenia sumy 7,150,88 Eur, úspešný bol čo do sumy 1.804,17 Eur (späťvzatie sumy 91,40 Eur a 114,57 Eur z dôvodu úhrady v priebehu konania čo predstavuje jeho procesný úspech + priznaná istina 1.598,20 Eur), čo predstavuje jeho úspech 25,23 % a neúspech 74,77 %. Právo na náhradu trov konania teda vzniklo žalovanému a intervenientovi voči žalobkyni 1/ v rozsahu 20,86 % a voči žalobcovi 2/ rozsahu 49,54 %. Súd prvej inštancie však vo veci aplikoval § 257 CSP, nakoľko dospel k záveru, že v danej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré je potrebné náhradu trov konania žalovanému a intervenientovi nepriznať, a to s poukazom na charakter sporu (náhrada škody z ublíženia na zdraví), ako aj s poukazom na majetkové a sociálne pomery žalobcov, keď títo sú starobní dôchodcovia (žalobkyňa 1/ poberá starobný dôchodok vo výške 454,20 Eur a žalobca II/ vo výške 553,70 Eur), okrem bytu v ktorom bývajú (záhrady, záhradného domčeka, garáže) sú nemajetní, pričom majú v dôsledku nimi nezavinenej dopravnej nehody zvýšené výdavky na lieky. Preto žalovanému a intervenientovi náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku VI. o trovách konania, v zákonnej lehote podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v dotknutom rozsahu tak, že mu prizná voči žalobcom náhradu trov konania, prípadne aby rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a v vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal dôvodnosť aplikácie § 257 CSP vo veci trov konania tvrdiac, že v prípade žalobcov neexistujú také okolnosti, ktoré by odôvodňovali jeho využitie. Dôvodil, že žalobcom už niekoľkokrát plnil nemalé finančné čiastky vrátane trov konania, ktorých účelom bolo zmierniť žalobcom im spôsobenú ujmu. S poukazom na všetky okolnosti daného prípadu, ako aj počet predchádzajúcich plnení, by bolo podľa jeho názoru nespravodlivé a neprímerane tvrdé, aby mu v prípade jeho evidentného úspechu v spore, neboli priznané trovy konania. Argumentoval, že v prvoinštančnom konaní už bolo viackrát konštatované, že suma, ktorú požadoval žalobca 2/ (20.000,- Eur) bola neprímeraná okolnostiam, ako aj následkom daného prípadu (súd priznal žalobcovi 2/ len 8,5% požadovanej sumy), že žalobcovia podali žalobu neuvážene bez akýchkoľvek dôkazov na podporu ich tvrdení, a že nie sú v takej zlej finančnej situácii, aby neboli schopní úhrady trov konania. Uviedol, že

vlastnia byt v L. X., osobný automobil, pozemok parc. reg. „C“ parc. č. XXXX/X o výmere 418 m², druh pozemku trvalý trávny porast v k. ú. L. X., žalobca 2/ v konaní viackrát uvádzal, že okrem bytu vlastní aj nehnuteľnosť v K., pozemok parcely reg. „E“ parc. č. XXXX/X o výmere 175 m², druh pozemku orná pôda a záhradnú chatku súp. č. XXXX, ktorá je postavená na uvedenej nehnuteľnosti (zdôraznil, že predmetnú nehnuteľnosť nadobudol žalobca 2/ na základe zmluvy po škodovej udalosti, ktorá mu mala znemožniť úplne vykonávanie pohybových aktivít). Podľa neho žalobcovia zámerne zavádzajú ohľadom ich finančnej a majetkovej situácie, ktorá je však podstatne lepšia, ako ju opisujú vo svojich vyjadreniach. Poukazoval na to, že je žiteľom rodiny, má malé deti a manželka je na rodičovskej dovolenke. Vďaka plneniam voči žalobcom, sa dostal do exekučného konania. Keďže bol v konaní úspešnejšou stranou, domáha sa aplikácie § 255 CSP.

4. K odvolaniu sa vyjadrili žalobcovia 1/ a 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorí navrhli rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdiť. Uviedli, že preukázali aké zdravotné následky v dôsledku porušenia právnych povinností zo strany žalovaného ako vodiča im vznikli. Bol to žalovaný, ktorý ich nároky neuznával, tieto namietal, preto boli nútení sa domáhať súdnej ochrany. Žalobca 2/ uviedol, že nikdy nevlastnil nehnuteľnosti v K., tieto vlastnila manželka ako dedičstvo po rodičoch a uvedené sa rozhodla previesť na deti. Nie sú vlastníčkami nehnuteľností na LV č. XXXXX a XXXXX katastrálne územie L. X., vlastní len byt, staré auto a garáž. Majú dôchodok 454,20 Eur a 553,70 Eur, stále výdavky na lieky, a preto tieto okolnosti žiadajú zohľadniť.

5. Žalovaný možnosť písomnej repliky na vyjadrenie žalobcov nevyužil.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej "CSP"), po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie v odvolaní dotknutej časti vydané podľa § 359 CSP, proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP, vykonal preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti, ktorou tento rozhodol o náhrade trov konania (výrok VI.), je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario).

8. Súd prvej inštancie žalobe žalobcov vyhovel len čiastočne, v otázke náhrady trov konania využil moderačné právo na prospech žalobcov (§ 257 CSP).

9. Žalovaný odvolaním namietal správnosť tohto záveru, tvrdiac nedôvodnosť využitia moderačného práva súdu v otázke náhrady trov konania (§ 257 CSP) poukazom na nesprávne vyhodnotené pomery žalobcov, tvrdí nesprávne skutkové a právne závery na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, tiež nedostatočne odôvodnené rozhodnutie (dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ , h/, tiež d/ CSP).

10. Odvolací súd po oboznámení s obsahom spisového materiálu, odôvodnenia rozhodnutia a obsahom podaného odvolania, námietky žalovaného vyhodnotil ako neopodstatnené, bez opory v čase rozhodovania súdu prvej inštancie zistených skutočnostiach a v následnom právnom posúdení veci. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v čase jeho rozhodovania zistené skutočnosti vyhodnotil v súlade so zásadami danými ust. § 191 CSP a z nich vyvodil správny právny záver o dôvodnosti aplikácie ust. § 257 CSP v otázke náhrady trov konania medzi stranami sporu na prospech žalobcov, vzhľadajúc opodstatnenosť takéhoto posúdenia primárne v sociálnom aspekte žalobcov, tiež charaktere sporu. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v dotknutom rozsahu a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP) v podrobnostiach na tieto odkazujúc.

11. Na zdôraznenie správnosti a vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza:

12. Rozhodovanie o náhrade trov konania tvorí integrálnu súčasť súdneho konania.

13. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

14. V sporovom konaní sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu (§ 255 ods. 1, 2 CSP), t. j. strane, ktorá mala vo veci plný, resp. pomerný úspech, súd prizná náhradu trov konania proti neúspešnej strane a zásada zodpovednosti za procesné zavinenie zastavenia konania (§ 256 ods. 1 CSP). Neúspešná strana, či strana ktorá procesne zavinila zastavenie konania, má teda povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli (pomerne) úspešnej strane, či strane, ktorá zastavenie konania nezavinila. Pokiaľ by došlo k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách (na strane žalujúcej i žalovanej) a definitívne ju vyriešiť v rámci právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 256 ods. 1 CSP. Ak by žalobca vzal späť (čiastočne) žalobu a išlo by o prípad, kedy žalovaný po podaní žaloby plnil, zaťažovala by ho povinnosť nahradiť trovy žalobcovi (teda ak by uspokojil žalobou uplatnený nárok). Prelomenie zásady úspechu je možné prostredníctvom ust. § 257 CSP.

15. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania.

17. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy teda v prípadoch, keď sú síce naplnené predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom, alebo sčasti neprizná. Výnimočnosť takéhoto prípadu môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Do úvahy treba brať okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnuť i na postoj strán sporu v konaní. Ďalšou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. Dôvody moderácie, inak pomerne jasne vymedzené stabilizovanou judikatúrou, spôsobujú čiastočný, alebo úplný zánik práva na náhradu trov konania u čiastočne alebo úplne úspešnej strany sporu. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárodkové a iné pomery všetkých strán sporu a všima si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní (pozri R 24/1964).

18. Judikatúra na strane druhej ako na to upriamuje pozornosť aj odvolateľ, však tiež konštatovala, že uvedené ustanovenie nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek, bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (príkladmo vid' uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2010, sp. zn. 2MCdo/17/2009), nejde o predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie, ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť.

19. Žalobcovia požadovali v prospech seba zohľadniť tak sociálny aspekt na ich strane spočívajúci v tom, že obaja sú starobní dôchodcovia, jediným zdrojom ich príjmu je tak dôchodok, ako aj to, že v dôsledku nimi nezavinenej nehody majú zvýšené náklady na lieky, ako aj charakter a okolnosti sporu.

20. K aplikácii ustanovenia § 257 CSP v danej veci došlo najmä z aspektov sociálnych, tiež pri zohľadnení okolností sporu (jeho charakteru, tiež dôvodom vedúcim k žalobe).

21. Posúdiac rozhodujúce skutočnosti odvolacím súdom niet sporu o tom, že žalovaný v spore (o zostávajúcich nárokoch na náhradu vecnej škody a nákladov na liečenie) zaznamenal úspech v súdom prvej inštancie stanovenom rozsahu, a tak vychádzajúc zo zásady úspechu, tiež zásady zavinenia na zastavení konania by mu v princípe prináležal nárok na náhradu trov konania voči pomerne neúspešným žalobcom - vo žalobkyni 1/ čistý úspech 20,86%, voči žalobcovi 2/ čistý úspech 49,54% (§ 255 ods. 1 v spojitosti s § 256 ods. 1 CSP). Správne sa však súd prvej inštancie v intenciách daných odvolacím súdom proti vznesenému nároku žalovaného na náhradu trov konania zaoberal existenciou okolností tvrdených žalobcami, týkajúcich sa ich osobných, majetkových a zárobkových pomerov z hľadiska toho, či neindikujú v prospech dôvodnosti (či už úplnej, alebo čiastočnej) aplikácie ust. § 257 CSP, teda využitia moderačného práva súdu umožňujúceho využiť tento výnimočný postup. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že sociálny aspekt na strane žalobcov a v neposlednom rade tiež charakter sporu (nároky súvisiace so vznikom škody v dôsledku ublíženia na zdraví), v prospech dôvodnosti využitia tohto inštitútu indikujú.

22. Dôvodom spočívajúcim v pomeroch strán je napríklad skutočnosť, že sa strana, ktorá nemala úspech vo veci, ocitne v takej závažnej sociálnej, alebo majetkovej situácii, ktorá predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa. Odvolací súd v okolnostiach danej veci zdôrazňuje, že okrem faktu, že žalobcovia sú obaja starobní dôchodcovia, ktorých jediným príjmom je starobný dôchodok, v spise sa nachádzajú viaceré lekárske správy žalobcov, výpovede svedkov lekárov (napr. svedka T. L. W., ošetrojúceho lekára žalobcu 2/) tiež dcéry žalobcov, z ktorých vyplýva aktuálny zlý zdravotný stav žalobcov (úraz žalobkyni 1/ spôsobil plnú invaliditu), s čím sú spojené zvýšené výdavky na zdravotnú starostlivosť, pričom nemožno neprihliadnuť na skutočnosť, že tento im vo veľkej miere zapríčinil svojim konaním práve žalovaný. Žalovaným tvrdené iné majetkové pomery žalobcov 1/ a 2/ sa žalovanému nepodarilo preukázať. Listy vlastníctva, ktoré mali preukazovať vlastníctvo viacerých nehnuteľností žalobcami, žalovaný nepredložil a žalobcovia túto tvrdenú skutočnosť vo vyjadrení popreli.

23. Odvolací súd tak vzal do úvahy sociálny aspekt prípadu odôvodňujúci aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Výnimočnosť dôvodov pre aplikáciu § 257 spočíva tiež v okolnostiach danej veci (vec náhrady škody na zdraví spôsobenej protiprávnym trestným konaním žalovaného), ako aj v okolnostiach na strane žalobcov (zlý zdravotný stav s tým spojené výdavky, jediným príjmom žalobcov je starobný dôchodok). Všetky tieto okolnosti a pomery považuje odvolací súd za dôvody hodné osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania inak v tomto smere úspešnej strane žalovaného, ktorý na strane druhej nepreukázal existenciu takých pomerov na jeho strane, ktoré by boli spôsobilé k záveru, že znášanie jeho vlastných trov v rozsahu jeho čistého úspechu by pre neho mohlo byť nezvládateľným.

24. Z uvedených dôvodov teda súd prvej inštancie nepochybil, keď práve okolnosti prípadu a pomery žalobcov vyhodnotil ako dôvody hodné osobitného zreteľa. Odvolací súd z tohto pohľadu nepovažuje odvolacie námietky žalovaného za dôvodné, pretože nezistil v úvahách súdu prvej inštancie, ktoré ho viedli k rozhodnutiu o neexistencii práva žalovaného na náhradu trov konania voči žalobcom, nedostatky, alebo vady. Uvedený záver súdu považuje odvolací súd v okolnostiach danej veci za spravodlivý.

25. Nespôsobilou k dopadu na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia je tiež námietka žalovaného týkajúca sa jeho ním tvrdeného úspechu vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy žalobcu 2/, keďže s náhradou trov vo vzťahu k tomuto nároku sa odvolací súd vysporiadal už v rámci predchádzajúceho odvolacieho konania (rozhodnutie zo dňa 29.09.2021 bod 44 odôvodnenia), rozhodnutie o ňom je už právoplatné, teda z hľadiska neúspechu bez dopadu na rozhodovanie o trovách vo vzťahu k zostávajúcim nárokom, nehovoriac o tom, že za úspešného ani vo vzťahu k uvedenému nároku ho nebolo možné vzhľadom na charakter uvedeného nároku a fakt, že do základu bol úspešný žalobca 2/, ani považovať.

26. V konečnom dôsledku nedôvodnou je tiež námietka žalovaného o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia (dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP).

27. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nevykazuje znaky ani vady do takej miery zásadnej, hrubej a podstatnej, aby bolo možné dospieť k záveru o porušení práva na spravodlivý proces, ale ani tzv. inej vady, ktorá by bola spôsobilou k záveru o vecnej nesprávnosti napadnutého rozhodnutia. V posudzovanej veci súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia, ktoré je vo vzťahu ku všetkým rozhodujúcim skutočnostiam zvládnuté, dal odpoveď na zásadné právne a skutkovo relevantné otázky

súvisiace s predmetom súdnej ochrany a obrany proti nej, vytvoriac rámcovo dostatočný podklad pre uskutočnenie jeho prieskumu v odvolacom konaní, v plnom rozsahu spĺňajúc parametre zákonného rozhodnutia požiadavkami danými ust. § 220 ods. 2 CSP. Skutočnosť, že odvolateľ sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže sama o sebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti, či arbitrárnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd do pozornosti odvolateľovi dáva, že Európsky súd pre ľudské práva pripomína, že súd v rozsudku nemusí reagovať na každý argument prednesený v súdnom konaní, vyžaduje sa, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia (či jeho časti) považovaný za významný (napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B). Odôvodnenie je presvedčivé, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne, zodpovedajúce pravidlám formálnej logiky a vo výsledku naplňajúce cieľ, ku ktorému má smerovať každé súdne konanie a to spravodlivé usporiadanie vzťahov medzi účastníkmi.

28. V sumáre teda odvolací súd vyhodnotil, že ani jedna odvolacia námietka žalovaného nebola spôsobilou k záveru o naplnení ním produkovaných odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP).

29. Keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o trovách konania (výrok VI.) odvolací súd vyhodnotil ako vecne správne, bolo potrebné toto podľa § 387 ods. 1 CSP v uvedenom rozsahu potvrdiť. Žalovaný v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti, spôsobilé k zmene, či k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcom, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%, o výške ktorých po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerov hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).